

[Hans Tøft.]

mandsloven, med den endelige krone på værket: en almindelig og generel lov om vor forvaltning.

Ikke mindst det kontradiktoriske princip — sagkundskaabens betegnelse for en større medindflydelse for borgeren over for forvaltningens afgørelse — betragter vi som et særdeles centralt led i vort forslag. Det afgørende for en borger, det afgørende for, at en borger kan varetage sine interesser tilfredsstillende under en sag, er for det første, at han ved, at der verserer en sag, for det andet, at han kan få lejlighed til at se den pågældende sag, og for det tredje, at han kan få lejlighed til at udtale sig i det spørgsmål, som sagen vedrører. De tre forudsætninger er afgørende ikke mindst i et system som vort, der er blevet så kompliceret, som det er.

Dette har f. eks. relation til den diskussion, som en vis kommune i Jylland, nemlig Silkeborg kommune, har rejst, hvor man netop har taget spørgsmålet op, først på borgermøderne, hvorefter man går over til anden fase — i dagspressen har jeg i hvert fald stiftet bekendtskab med det — som skulle betyde, at borgerne også får konkret indflydelse på de afgørelser, som træffes af kommunen. Vi er altså på vej i praksis, og vi kan nå et langt skridt videre.

Med hensyn til de økonomiske og de personalemæssige konsekvenser skal der ikke herske nogen tvivl om, at det konservative folkeparti i meget, meget vid udstrækning gerne deltager i et arbejde, der går ud på at begrænse en videre udbredelse, en uhenigtsmæssig udbredelse af den offentlige forvaltning. Vi vil gerne være med til at se på hele spørgsmålet, om vi kan finde frem til en forenkling af hele administrationen, om vi eventuelt i et samarbejde mellem regering og folketing kunne finde frem til en administrativ reform, så vi på den ene side har retssikkerhedsgarantierne for borgerne og på den anden side også kan præsentere borgerne for en enkel og en sagligt rigtig administrativ sagsbehandling her i landet.

Fru Nathalie Lind stillede en hel del spørgsmål og, synes jeg måske nok, gravede sig helt ned i detaljerne. Jeg vil gerne erindre fru Nathalie Lind om, at det, vi behandler her i dag, ikke er noget færdigt lovforslag, det er ikke en andenbehandling af et færdigt lovforslag, vi står ved. Vi står i en

situation, hvor vi drøfter principper, om vi overhovedet skal have en forvaltningslov. Når der står i vort forslag, at vi ønsker skriftlighed som princip, så ligger der naturligvis heri, at vi ønsker, at borgerne skal have lejlighed til i nøjere udstrækning at stifte bekendtskab med de indviklede afgørelser, som træffes af administrationen. Vi ønsker, at borgeren nemmere og hurtigere skal kunne afgøre med sig selv, om han ønsker at klage over en afgørelse, og vi ønsker, at afgørelserne skal komme til at stå klarere for den enkelte borger. Jeg ønsker bestemt heller ikke at skabe et absolut stift system, som fru Nathalie Linds eksempler kunne tyde på det var hensigten med forslaget. Det er det aldeles ikke. Jeg vil godt erindre om, netop fordi fru Nathalie Lind nævnte, at man måske havde skelet lidt vel meget til de norske regler, at netop i den norske lov har man skriftlighed som princip, uden at jeg har på fornemmelsen, at det virker utilfredsstillende dér.

Må jeg sige til hr. Nordqvist, at jeg deler fuldstændig hans opfattelse, at den lov, der skal skabes, under ingen omstændigheder skal være en lov for kvævulanter. Det skal være en lov, der sikrer borgernes retssikkerhed, det skal være en lov, der sikrer den almindelige borger en indflydelse på de afgørelser, der vedrører også ham i hans dagligdag. Jeg tror, det er rigtigt, som hr. Nordqvist sagde det, at i og med at der bliver flere og flere ikke-jurister ansat i den offentlige administration, så vil vi møde et større og større krav fra befolkningen og fra disse mennesker i administrationen, der ikke er jurister, om at få gennemført en generel lov.

Jeg håber, at vi kan få et grundigt udvalgsarbejde, hvor vi kan få fremlagt og gennemdiskuteret mange af de principper, som vi har taget op i diskussionen her i eftermiddag. Vi går til udvalgsarbejdet med det sigte at skabe en sådan forvaltningslov og få gjort det så hurtigt som muligt, men jeg vil gerne endnu en gang tage hr. Poul Dams bemærkninger til mig om, at vi også i dette udvalgsarbejde må prøve at gennemdrøfte, hvordan vi kan finde besparelser, såvel personalemæssige som direkte økonomiske besparelser, i vor administration.

Til sidst vil jeg udtrykke håbet om, at hr. Poul Dam ikke går hen og får ret. Ingen